

Επίκληση στον Θεό να σε παρηγορήσει!

/ [Γνώμες](#)

Δεν έρχομαι δίπλα σου σήμερα για να σου κάνω τον έξυπνο ούτε να σου πω ότι αυτό που περνάς είναι εύκολο. Καθόλου εύκολο δεν είναι. Μεγάλος ο πόνος σου. Αφόρητη η δοκιμασία σου.

Ανθρώπινα, δεν υπάρχει απάντηση. Υπάρχει μόνο λίγη συμπαράσταση. Υπάρχει λίγη αγάπη και προσευχή. Και μια επίκληση και παράκληση στον Θεό της Αγάπης να 'ρθει τώρα εκεί όπου είσαι, να σε παρηγορήσει. Να 'ρθει να σε βοηθήσει, ώστε μέσα απ' την τραγωδία που ζεις να καταλάβεις το «γιατί».

Το μυστήριο αυτό. Να νιώσεις ότι μέσα από όλα αυτά θα βγει κάτι καλό, το οποίο τώρα δεν μπορώ να σ' το εξηγήσω, μα ούτε κι εσύ μπορείς να καταλάβεις. Αυτή τη στιγμή, άλλωστε, δεν δέχεσαι παρηγοριές κι ελπίδες, γιατί τώρα είσαι σε φάση κατάρρευσης. Αλλά είναι σίγουρο ότι έπειτα από πέντε ημέρες, πέντε μήνες ή πέντε χρόνια θα κοιτάς πίσω, θα παρατηρείς όλα αυτά που σήμερα γίνονται και θα τα εξηγείς όλα με άλλα μάτια.

Είπα τώρα μόλις τη λέξη: «Θα παρατηρείς». Αν μπορείς να κάνεις ακριβώς αυτό, δηλαδή να παρατηρήσεις το γεγονός, αυτό που περνάς, σαν να 'σαι κάποιος άλλος, θα σε βοηθήσει πολύ. Δεν ξέρω αν μπορείς να βγεις λίγο από το «εγώ» σου κι απ' την εμπλοκή και την ταύτιση με το περιστατικό αυτό.

Διότι έχεις τόσο πολύ ανακατευτεί σ' αυτή την ιστορία, σε σημείο που ταυτίστηκες μαζί της. Κι έχεις νιώσει σαν να είσαι εσύ ο ίδιος μια τραγωδία. Νομίζεις ότι εσύ ο ίδιος (και η ίδια) είσαι μια αποτυχία. Αισθάνεσαι ερείπιο, διότι βούλιαξες στη θλιβερή ιστορία που ζεις. Κι εμπλέκεσαι πολύ στενά μαζί της.

Όμως ύστερα από αρκετό χρόνο, τότε που πλέον θα έχει ατονήσει αυτή η κατάσταση, θα τα βλέπεις όλα αλλιώς. Διότι τότε πλέον θα τα κοιτάς όλα από μακριά. Κι όλα θα 'χουν περάσει. Θα κοιτάς και θα λες: «Θυμάσαι τότε; Το 2017, το 2020, το 2022, που ήμουν χάλια; Πώς ήμουν τότε; Υπέφερα τόσο πολύ τότε! Πώς κατέρρευσα εκείνο τον καιρό έτσι! Πώς έκλαιγα! Απελπίστηκα κι απογοητεύτηκα τόσο πολύ, κι όλα τα έβλεπα μαύρα!...»

Τότε όμως δεν θα τα βλέπεις πια μαύρα. Θα έχεις ηρεμήσει. Και θα κοιτάς όλη αυτή τη θλίψη από μακριά. Αν θες, μπορείς από τώρα να το κάνεις! Σ' το λέω πολύ φιλικά, σαν μια πρόταση ζωής. Όλα μου τα λόγια σήμερα έτσι να τα δεις: Μια φιλική πρόταση και μια προτροπή.

Ούτε σε μαλώνω ούτε επιβάλλω κάτι ούτε ξέρω τι ακριβώς να πω στον μεγάλο σου πόνο. Απλώς λέω ότι, αν θες κι αν αντέχεις, αυτό που θα κάνεις τότε έτσι κι αλλιώς κάν' το από τώρα. Δηλαδή ποιο; Βγες απ' αυτή τη μεγάλη εμπλοκή και παρατήρησε τη ζωή σου σαν να 'σαι ένας ξένος.

Από το βιβλίο του π. Ανδρέα Κονάνου

«Όλα του γάμου δύσκολα...» των εκδόσεων Άθως